

Η ήττα και η νίκη στον πνευματικό αγώνα κατά τον Παύλο (Νικόλαος Γιόφτσιος, Θεολόγος)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο Απόστολος Παύλος αναλαμβάνει το ρόλο του προπονητή. Όπως λοιπόν ο προπονητής επιβάλλει στους αθλητές του ένα σκληρό και απαιτητικό πρόγραμμα προπονήσεων και στερήσεων με σκοπό να τους κατευθύνει σε ένα καλό αγωνιστικό επίπεδο, με τον ίδιο τρόπο αρχικά και ο Παύλος ο ίδιος ακολουθεί ένα παρόμοιο πρόγραμμα για να σκληραγωγήσει το σώμα του και υποτάξει την αμαρτωλή του φύση (Henderson, 1996).

Εν συνεχεία ως σωστός πνευματικός πατέρας προτείνει στους πιστούς ένα ειδικό πρόγραμμα πνευματικής προπόνησης το οποίο έχει ως βασικές αρχές τη δικαιοσύνη, την ευσέβεια, την πίστη, την αγάπη, την υπομονή και την πραότητα «συ δε, ω άνθρωπε του Θεού, ταύτα φεύγε, δίωκε δε δικαιοσύνην, ευσέβειαν, πίστιν, αγάπην, υπομονήν, πραότητα. Αγώνιζου τον καλόν αγώνα της πίστεως, επιλαβού της αιωνίου ζωής, εις ην και εκλήθης και ωμολόγησας την καλήν

ομολογίαν ενώπιον πολλών μαρτύρων» (Α' Τιμ. 6, 11-12).

Ο Παύλος ως προνοητικός και πνευματικός πατέρας λαμβάνει υπόψη του ότι πάντοτε εγκυμονεί ο κίνδυνος να παρεκκλίνει ο πιστός από τους πνευματικούς στόχους, με αποτέλεσμα όλη η πνευματική προσπάθεια που καταβάλλουν να αποβεί άκαρπη και αναποτελεσματική. Γι αυτό το λόγο ο Παύλος προειδοποιεί τους χριστιανούς να μην μεριμνούν για το κοσμικό τους φρόνημα και να μην παρασύρονται σε τακτικές υπέρμετρης φροντίδα του σώματος (Τρεμπέλας, 1978). Αντιθέτως, τους ενθαρρύνει να επιδιώκουν πράγματα που τους ωφελούν πνευματικά «τους δε βεβήλους και γραώδεις μύθους παραιτού, γύμναζε δε σεαυτόν προς ευσέβειαν. Η γαρ σωματική γυμνασία προς ολίγον εστίν ωφέλιμος, η δε ευσέβεια προς πάντα ωφέλιμός εστιν, επαγγελίας έχουσα ζωής της νυν και της μελλούσης» (Α' Τιμ. 4, 7-8).

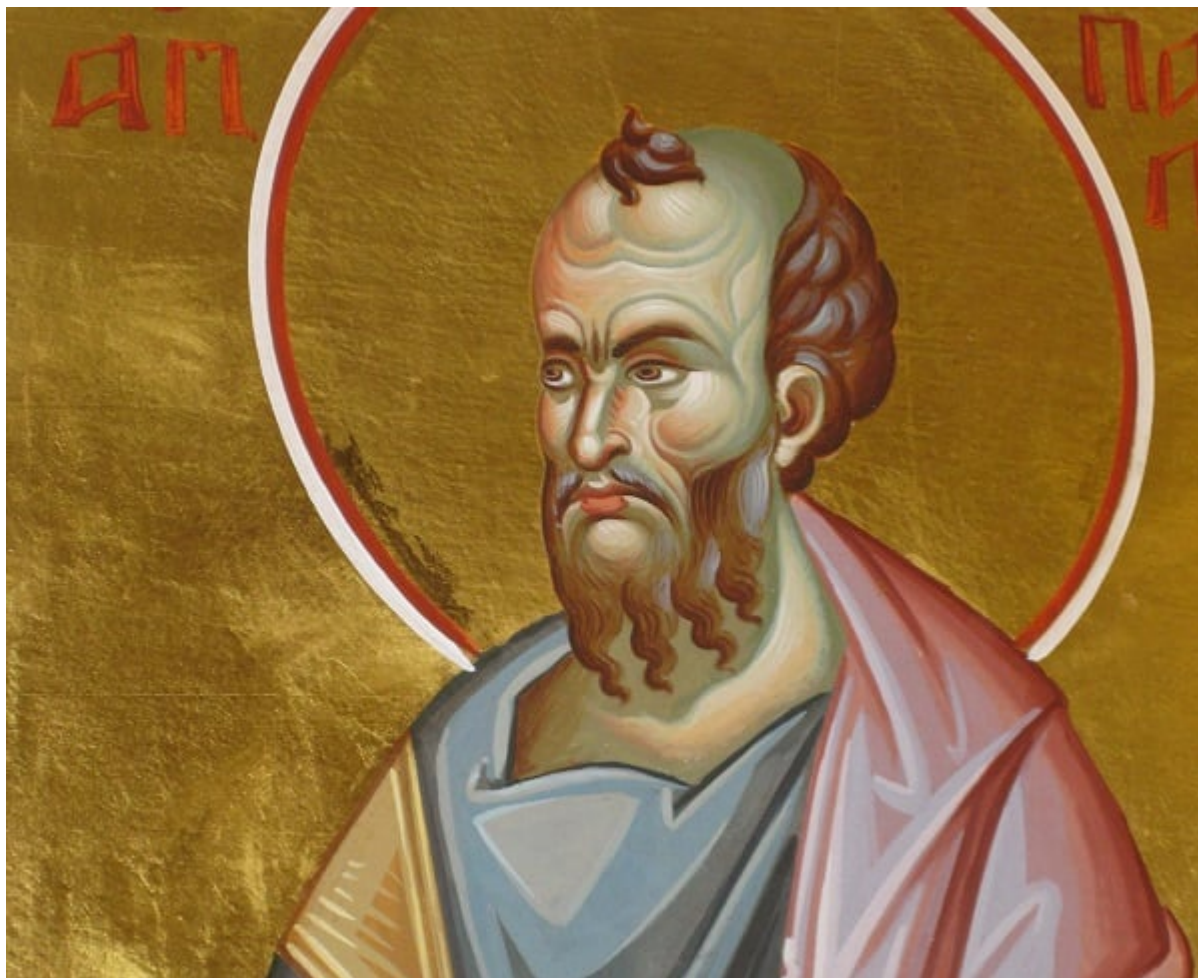
Επίσης, ο Απόστολος Παύλος επισημαίνει ότι η πνευματική προσπάθεια του πιστού πρέπει να έχει διάρκεια και να είναι συνεχής, έτσι ώστε ο αγωνιζόμενος να αποκτήσει το νικητήριο στέφανο, το οποίο απονέμεται από το Χριστό σε κάθε πιστό που αγωνίζεται σύμφωνα με τους κανόνες και τις εντολές του Ευαγγελίου «εάν και αθλή τις, ου στεφανούται, εάν μη νομίμως αθλήση» (Β' Τιμ. 2,5).

Ο πιστός οφείλει να βρίσκεται σε επαγρύπνηση και πνευματική εγρήγορση. Δεν

πρέπει να επαναπαύεται και να ισχυρίζεται ότι έχει επιτύχει την τελειότητα. Ο αγώνας του πρέπει να αποτελεί μια συνεχή διαδικασία με την οποία θα κερδίσει το βραβείο με το οποίο ο Χριστός κέρδισε και τον ίδιον. Ο Παύλος στην Προς Φιλιπησίους επιστολή του τονίζει ότι δεν θεωρεί πως έχει κερδίσει τον αγώνα αλλά το μόνο που κάνει είναι να ξεχνά όσα συνέβησαν στο παρελθόν και να επιδιώκει να πετύχει αυτό που βρίσκεται μπροστά του. Στόχος του είναι να κερδίσει το βραβείο του ουράνιου καλέσματος του Θεού προς αυτόν μέσω του Κυρίου Ιησού (Φιλιπ. 3,12-14).

Ο Παύλος στη διδασκαλία του για τον πνευματικό αγώνα αναφέρει τον όρο ενδυνάμωση. Πρόκειται για έναν αθλητικό όρο που χρησιμοποίησε ο Απόστολος μεταφορικά για να αναφερθεί στο πνευματικό σθένος και την επιμονή που προκύπτει από την ανθρώπινη πίστη. Και ο ίδιος παραδέχεται ότι μπορεί να υπομείνει τα πάντα αφού λαμβάνει δύναμη από το Χριστό (Τρεμπέλας, 1978).

Ο Χριστός ενδυναμώνει τους πιστούς και τους καθιστά ικανούς να αντιμετωπίσουν κάθε πρόβλημα, θλίψη ή πειρασμό. Οι χριστιανοί μπορούν να ανταπεξέλθουν σε κάθε δυσκολία, εφόσον επικαλεστούν τον προστάτη τους Χριστό. Ακόμα και την επιτυχία που είχε ως κήρυκας δεν την απέδιδε στην εκ γενετής ικανότητα του αλλά στη δύναμη που ελάμβανε από τον Κύριο Ιησού, «ο δε Κύριός μοι παρέστη και ενεδυνάμωσέ με, ίνα δι' εμού το κήρυγμα πληροδορηθή και άκονση πάντα τα έθνη» (Β' Τιμ., 4. 17). Τη ρητορική ικανότητα που είχε ο Παύλος και την ευγλωττία που τον χαρακτήριζε τις απέδιδε στον Χριστό. Το κουράγιο του και η θέληση του να κηρύξει το λόγο του Ιησού δεν κάμφθηκε ποτέ κι έτσι μπόρεσε να πραγματοποιήσει την αποστολή του (Philipps, 2006).

Ο Παύλος εκφράζει ευγνωμοσύνη στο Θεό γιατί τον ενδυνάμωσε και τον βοήθησε «χάριν έχω τω ενδυναμώσαντί με Χριστώ» (Α΄ Τιμ. 1: 12). Για αυτό το λόγο προτρέπει τους πιστούς να πράξουν το ίδιο και να ζητήσουν ενδυνάμωση μέσα από τη θεϊκή χάρη «Συ ουν, τέκνον μου, ενδυναμού εν τη χάριτι τη εν Χριστώ Ιησού» (Β΄ Τιμ. 2.1).

Δύο ακόμη αθλητικοί όροι που χρησιμοποιούνται από τον Παύλο είναι η νίκη και η ήττα. Η νίκη στη διδασκαλία του Αποστόλου αντιπροσωπεύει την επιτυχημένη πνευματική ζωή του πιστού. Αντιθέτως η ήττα αναφέρεται στην αποτυχημένη πνευματικότητα και την υποδούλωση των χριστιανών σε πλαίσια αντίθετα των χριστιανικών διδασκαλιών. Γι αυτό το λόγο ο Παύλος ενθαρρύνει τους πιστούς να προσπαθήσουν να μην ηττηθούν από το κακό αλλά να καταστείλουν το κακό με το καλό (Broneer, 1962).

Όταν οι χριστιανοί ηττώνται, στην πραγματικότητα χάνουν από το ίδιο το κακό ενώ όταν νικούν τότε η πράξη τους αυτή αντιπροσωπεύει το καλό. Ακόμα και στην περίπτωση του θανάτου οι πιστοί νικούν, καθώς αντιμετωπίζουν το θάνατο ακολουθώντας το παράδειγμα του ίδιου του Χριστού. Νικούν το σκοτάδι και το κακό μέσα από την θριάμβευση του πνεύματος. Μπορεί να χάνουν όλα τα υλικά

τους αγαθά αλλά ως ανταμοιβή κερδίζουν την ουράνια ζωή και την αιώνια δόξα (Henderson, 1996).

Ο Παύλος χρησιμοποίησε τον όρο νίκη για να χαρακτηρίσει όσους πιστούς δέχτηκαν τη διδασκαλία του ενώ τον όρο ήττα για να επιπλήξει τους πιστούς για θέματα τήρησης της πίστης και τάσης προς την αμαρτία. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα όπου ο Παύλος επιπλήττει την Εκκλησία των Κορινθίων και τονίζει ότι υστερεί σε σχέση με τις υπόλοιπες εκκλησίες, εξαιτίας των αδυναμιών που είχε και προέκυπταν από τις διαφωνίες και τις διαμάχες που είχαν εμφανιστεί στους κόλπους της «ήδη μεν ούν όλως ήττημα υμίν εστιν ότι κρίματα έχετε μεθ' εαυτών. διατί ουχί μάλλον αδικείσθε; διατί ουχί μάλλον αποστερείσθε;» (Α΄ Κορινθ. 6.7). Γι αυτό το λόγο τους προτρέπει να επανέλθουν στην ομαλή χριστιανική ζωή (Τρεμπέλας, 1978).

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](#)